

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/42/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1518200653
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Harvancová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1518200653.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Harvancovej a členov senátu Mgr. Adely Unčovskej a Mgr. Niny Dubovskej, v právnej veci žalobcu: A. Ď., X.. XX.XX.XXXX, L. B. XX, XXX XX L., zastúpená: JUDr. Vladimír Sidor, advokát, so sídlom Železničná 4/A, 920 01 Hlohovec, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., IČO: 47 233 516, so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, o zaplatenie 2 097,24 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 14.11.2018, č.k. 10Csp/10/2018-122, jednomyselne takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti p o t v r d z u j e.

II. Žalobkyni sa p r i z n á v a proti žalovanému nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 2 097,24 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 08.05.2018 do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku (výrok I), vo zvyšku žalobu zamietol (výrok II) a žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorej rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku (výrok III).

2. Súd prvej inštancie rozhodnutie právne odôvodnil ustanovením § 53 ods. 1 a 6, § 451 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej aj „Občiansky zákonník“), § 2 písm. a) a c), § 53 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, § 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., čl. 3 písm. l), čl. 10 bod 2 písm. d) Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej aj „Smernica“) a vecne tým, že považoval za nesporné uzatvorenie zmluvy o revolvingovom úvere medzi žalobkyňou a žalovaným spočívajúcej v poskytnutí finančných prostriedkov pre žalobkyňu v sume 1 500 eur, pričom v skutočnosti bolo žalobkyni poskytnutých len 1 350 eur, čo rovnako bolo medzi stranami sporu nesporné. Žalovaný pri výpočte RPMN nevychádzal zo skutočne poskytnutého plnenia pre žalobkyňu (1 350 eur), ale z celkovej výšky úveru (1 500 eur), keď si od tejto sumy započítal aj poplatok za poskytnutie úveru v sume 150 eur, ktorú odpočítal z dohodnutej výšky úveru. Poukázal na to, že žalovaný mal pri výpočte RPMN vychádzať zo skutočne poskytnutého plnenia, teda zo sumy 1 350 eur, keďže pri výške mesačnej splátky 81,99 eur s dobou splatnosti 42 mesiacov a s poplatkom za poskytnutie úveru by výsledná RPMN predstavovala výšku 108,38 %, pričom celkovú sumu, ktorý by spotrebiteľ musel zaplatiť, by predstavovala 3 593,58 eur a nie 2 142,06 eur, ako uviedol žalovaný v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa

29.09.2014. Uviedol, že žalovaný takýmto konaním sledoval nižšiu RPMN, teda v zmluve zámerne vykazuje nižšie percento miery nákladov v porovnaní so skutočnosťou a spotrebiteľa zámerne zavádza. S prihliadnutím na zákonné ustanovenia smernice č. 2008/48 konštatoval, že výška úveru predstavuje objem finančných prostriedkov, ktoré majú byť dlžníkovi poskytnuté, a to bez akýchkoľvek ďalších poplatkov a odplát. Zastal názor, že výška RPMN je v Zmluve o poskytnutí revolvingového úveru uvedená nejednoznačným a nesprávnym spôsobom, keď RPMN uvedená v bode 5 Zmluvy Údaje o požadovanom revolvingovom úvere je 26,17 % a v bode 6 Zmluvy Údaje o schválenom revolvingovom úvere je 26,04 %, teda uvedené údaje skresľujú cenu úveru, pričom tento údaj RPMN bol uvedený nesprávne a zavádzajúco. Hoci uvedenie RPMN nie je podstatnou náležitosťou zmluvy, jej nesprávne uvedenie pôsobí vo vzťahu k spotrebiteľovi klamivo a zavádzajúco. Posudzovaný právny vzťah účastníkov konania považoval od svojho vzniku za právny vzťah založený typovou spotrebiteľskou zmluvou upravenou špeciálnym právnym predpisom, a to zákonom o spotrebiteľských úveroch. Právny vzťah účastníkov konania súd prvej inštancie posúdil podľa noriem spotrebiteľského práva, a to podľa osobitného právneho predpisu zákona o spotrebiteľských úveroch a všeobecného právneho predpisu Občianskeho zákonníka. Poukázal na to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem všeobecných náležitostí povinne obsahovať osobitné náležitosti podľa § 4 zákona o spotrebiteľských úveroch. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje ako povinnú osobitnú náležitosť písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere ročnú percentuálnu mieru nákladov a pokiaľ nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zmyslom uvedenej zákonnej úpravy je jednoznačne ochrana záujmov spotrebiteľa, ktorý na základe uvedeného údajá vie zistiť cenu úveru a porovnávať medzi viacerými úvermi. Mal za to, že nie je naplnený zmysel uvedeného zákona, ak je výška RPMN v zmluve síce uvedená, ale v nesprávnej výške v neprospech spotrebiteľa. Uvedenie nesprávneho údajá RPMN je klamaním spotrebiteľa a niet dôvodu priznávať takejto praktike miernejšie dôsledky ako tie, ktoré predpokladá zákon pri neuvedení RPMN v ust. § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z.. Z uvedeného dôvodu súd prvej inštancie považoval úver poskytnutý žalobkyni za bezúročný a bez poplatkov. K absencii termínu konečnej splatnosti úveru súd prvej inštancie uviedol, že tento údaj je považovaný za obligatórnu náležitosť zmluvy, ktorou sa spotrebiteľovi poskytuje úver, pričom mal by byť v zmluve výslovne uvedený, nie v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Vyvodil, že tento údaj bol v zmluve o revolvingovom úvere uvedený len počtom splátok 42, avšak tento údaj musí byť výslovne uvedený a nemôže byť vyvodzovaný z ďalších zmluvných náležitostí. Mal za to, že iný výklad než ten, že konečná splatnosť úveru musí byť určená dátumovo, neprichádza do úvahy a poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Prešov sp. zn. 17Co/2/2015. Žiadateľ o úver nie je povinný navrhnúť konkrétny dátum vzhľadom k tomu, že táto povinnosť je viazaná na poskytovateľa úveru. Nemôže byť vyjadrený neurčito určením podľa dátumu splátok v jednotlivých mesiacoch, alebo dátumom splatnosti poslednej splátky uvedenej v oznámení o schválení úveru. Vo vzťahu k absencii doby trvania zmluvy súd prvej inštancie uviedol, že aj tento údaj predstavuje obligatórnu náležitosť zmluvy, ktorého absencia, ako aj absencia termínu konečnej splatnosti úveru spôsobuje, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Súd prvej inštancie konštatoval, že v Zmluve o revolvingovom úvere medzi stranami sporu tento údaj absentoval. K Dohode o poskytnutí služby uviedol, že žalobkyňa so žalovaným túto dohodu uzatvorila dňa 29.09.2014. Poukázal na to, že v predmetnej dohode je v článku I. bod 1 uvedené, že dohoda upravuje podmienky poskytovania dohodnutých služieb k uzavretej Zmluve o revolvingovom úvere a dohoda zakladá právo zákazníka na využívanie služieb a povinnosť uhradiť odplatu. Bližšia špecifikácia poplatkov, ktoré sa mali vzťahovať na využívanie v nej zadefinovaných doplnkových služieb, ako napríklad Informácia o zostávajúcich záväzkoch, alebo služba Odklad splatnosti splátok, nebola v dohode uvedená. Preto sa podľa názoru súdu prvej inštancie žalobkyňa dostala do stavu právnej neistoty, keďže jej bolo účtované niečo, o ktorého výške nemala žiadnu vedomosť. Vychádzajúc z uvedeného súd prvej inštancie posúdil úver poskytnutý žalobkyni ako bezúročný a bezpoplatkový, preto priznal žalobkyni nárok na zaplatenie sumy 2 097,24 eur. S poukazom na ustanovenie § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka mal súd za dôvodné priznať žalobkyni aj úrok z omeškania vo výške 5% ročne od 08.05.2018, t.j. od nasledujúceho dňa po doručení žaloby žalovanému, do zaplatenia. Z uvedeného dôvodu súd prvej inštancie žalobu v časti, v ktorej žalobkyňa žiadala o priznanie úroku z omeškania od 02.12.2016, zamietol ako nedôvodnú.

3. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len C.s.p.), vychádzajúc z toho, že žalobkyňa mala v konaní čo do istiny plný úspech, preto žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100%, o výške ktorej súd prvej inštancie rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia.

4. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo vzťahu k prisudzujúcemu výroku a výroku o náhrade trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný odôvodňujúc ho ustanovením § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) C.s.p. (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). Namietal, že prisudzujúci výrok rozhodnutia súdu prvej inštancie nie je riadne zdôvodnený. V odôvodnení rozsudku absentujú skutočnosti, na základe ktorých súd dospel k takémuto výroku a rozsudok neobsahuje právne dôvody ani právne posúdenie uloženej povinnosti. Tvrdil, že rozhodnutie v napadnutej časti nie je v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 C.s.p. a je nepreskúmateľné. Uložená povinnosť nie je odôvodnená spôsobom, ktorý by zodpovedal uvedenému ustanoveniu. Odvolateľ napadol postup súdu, ktorým odkazoval na zákon č. 258/2001 Z.z., ktorý v čase uzatvorenia zmluvy neplatil. Ďalej napadol aj postup súdu, ktorý konštatoval nesprávnosť určenia RPMN napriek tomu, že súd správnosť výpočtu RPMN neposudzoval podľa platného a účinného zákona a v konaní nebol vykonaný dôkaz o nesprávnosti údaju. Napadol aj záver súdu prvej inštancie o nejednoznačnosti hodnoty RPMN z dôvodu, že v bode 5 sa uvádza predpokladaná RPMN v inej výške ako v bode 6. Podľa názoru odvolateľa súd nevzal do úvahy spôsob, akým sa určuje RPMN a to, že v bode 5 sa uvádza údaj o predpokladanej RPMN a v bode 6 o schválenej RPMN. Poukázal na zákon č. 129/2010 Z.z. podľa ktorého sa RPMN určuje v čase uzatvorenia zmluvy a nie v čase podania žiadosti o úver. Zo zmluvy vyplýva, že údaj o predpokladanej RPMN je údaj určený za účelom informovania s tým, že výsledná RPMN schváleného úveru nebude údaj o predpokladanej hodnote RPMN prevyšovať. V odvolaní tvrdil, že závery súdu prvej inštancie o nejednoznačne určenej RPMN nie sú v súlade so zákonom, nakoľko súd prvej inštancie pri rozhodovaní nevychádzal ani z ustanovení zákona a neprihliadol ani na obsah celej zmluvy o revolvingovom úvere. Na základe týchto skutočností navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil a žalobu zamietol priznal mu nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

5. K odvolaniu žalovaného sa žalobkyňa písomne nevyjadрила.

6. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov podaného odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 a 378 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nezakladá dôvod pre zrušenie alebo zmenu napadnutého rozsudku.

7. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že žalobkyňa sa žalobou zo dňa 30.01.2018 domáhala aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť jej sumu vo výške 2 097,24 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2 097,24 eur odo dňa 02.12.2016 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku a trovy konania. Z obsahu žaloby vyplýva, že žalobkyňa zaplatila žalovanému na jeho účet spolu sumu 3 447,24 eur, z čoho vyplýva, že skutočne poskytnutá istina úveru (1 350 eur) bola preplatená o žalovanú sumu 2 097,24 eur, ktorú žalobkyňa z titulu bezdôvodného obohatenia žiadala od žalovaného vrátiť späť. Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že žalobkyňa dňa 26.09.2014 na formulárovom tlačive označenom ako Žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/ Zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXX požiadala žalobcu o poskytnutie revolvingového úveru. Osoba konajúca za žalobcu podpísala predmetný dokument dňa 29.09.2014. V čl. 6 s názvom „Údaje o schválenom spotrebiteľskom úvere revolvingového typu v EUR (nevypíňajte)“ boli uvedené nasledovné podmienky: informatívny údaj o mesačnej platbe (mesačná splátka spolu s platbou podľa Dohody o poskytovaní služieb): 81,99, poskytnutá čiastka úveru (úverový limit): 1 500, splatnosť úveru (počet splátok): 42, mesačná splátka (vrátane úrokov): 47,43, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru + poplatok za poskytnutie úveru): 2 142,06, RPMN za úver (v %): 26,07 %, ročná úroková sadzba úveru (v %): 18,08, priemerná RPMN za úver (v %): 44,06 %, poskytnutá čiastka revolvingu: 1 500. Celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu + poplatok za poskytnutie revolvingu) 2 142,06, prepočítaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu (v %): 26,04, Ročná úroková sadzba revolvingu (v %): 18,08, Ročná úroková sadzba úrokov z omeškania (v %) 5,05, Poplatok za poskytnutie úveru/revolvingu: 150. Žalobkyňa a žalovaný dňa 29.09.2014 zároveň uzatvorili Dohodu o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytovanie služieb definovaných v čl. II predmetnej dohody žalovaným. Žalobkyňa sa za zaviazala za uzatvorenie tejto dohody zaplatiť

žalovanému mesačnú odplatu vo výške 2,56% zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru.

8. Odvolací súd postupom podľa § 382 C.s.p. majúc za to, že na vec sa vzťahujú ustanovenia všeobecne záväzného právneho predpisu, ktoré pri doterajšom rozhodovaní veci neboli použité a sú pre rozhodnutie vo veci rozhodujúce, vyzval strany, aby sa k možnému použitiu vo výzve citovaných ustanovení vyjadrili.

9. Na výzvu odvolacieho súdu podľa ust. § 382 C.s.p. sa vyjadrila žalobkyňa.

10. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

11. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

12. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

13. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2014 (ďalej aj „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

14. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.12.2014, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

15. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.12.2014, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

16. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.12.2014, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

17. Podľa čl. 10 ods. 2 písm. c) Smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza dĺžku trvania zmluvy o úvere.

18. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právny predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

19. V súvislosti s námietkou odvolateľa o nepreskúmateľnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie v napadnutej časti je potrebné poukázať na to, že na rokovaní občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, ktoré sa uskutočnilo 3. decembra 2015, bolo prijaté zjednocujúce stanovisko, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku.“

20. Uvedené stanovisko, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 2/2016, považuje odvolací súd za plne opodstatnené aj v preskúmvanej veci. Odvolací súd má za to, že obsah spisu nedáva žiadny podklad pre to, aby sa na daný prípad uplatnila druhá veta tohto stanoviska, ktorá predstavuje krajnú výnimku z prvej vety a týka sa výlučne len celkom ojedinelých prípadov, ktoré majú znaky relevantné aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. O taký prípad ide v praxi napríklad vtedy, keď rozhodnutie súdu neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie, alebo keď sa vyskytli „vady najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“ (pozri R. proti Rusku, rozsudok z roku 2009), prípadne ak došlo k vade tak zásadnej, že mala za následok „justičný omyl“ (K. proti Rusku, rozsudok z roku 2003). Za nedostatok zásadného vysvetlenia dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu treba považovať predovšetkým úplnú absenciu dôvodov vysvetľujúcich právny záver súdu v otázke, od riešenia ktorej bola závislá opodstatnenosť uplatneného nároku, ako aj vnútornú rozpornosť odôvodnenia rozhodnutia, priesiacu sa pravidlám logického uvažovania. Po preskúmaní spisu odvolací súd nezistil, že by v prejednávanej veci išlo o takýto extrémny prípad vybočenia, ktorý by zakladal nepreskúmateľnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie.

21. K námietke odvolateľa, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 365 ods.1 písm. h/ C.s.p.) treba uviesť, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

22. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie v napadnutej časti odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie na svoje skutkové zistenia vyplývajúce zo zmluvy o úvere aplikoval ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov. V čase uzatvorenia posudzovanej úverovej zmluvy bol predmetný právny predpis už zrušený zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Námietka odvolateľa ohľadom nesprávneho právneho posúdenia súdom prvej inštancie je preto dôvodná s poukazom na to, že súd prvej inštancie mal pri právnom posudzovaní svojich záverov použiť zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinný v čase uzatvorenia úverovej zmluvy. Len samotná nesprávnosť právneho posúdenia súdom prvej inštancie s poukazom na ustanovenie § 389 ods. 1 písm. c) C.s.p. nezakladá dôvod, pre ktorý odvolací súd rozhodnutie v napadnutej časti zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

23. Súd prvej inštancie vyhodnotil posudzovaný vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným ako spotrebiteľský úver a vyvodil bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru vzhľadom k tomu, že v úverovej zmluve bola nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa a absentoval údaj o termíne konečnej splatnosti úveru ako aj o dobe trvania úveru. Vo vzťahu k nesprávnosti, resp. absencii týchto povinných zmluvných náležitostí odvolací súd poukazuje na to, že aj v zmysle § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch sa tieto údaje považujú za údaje, ktoré musí úverová zmluva obsahovať. Zároveň s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zákonným dôsledkom tejto nesprávnosti, resp. absencie týchto údajov je bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru.

24. Odvolací súd v súvislosti s predmetnými dôvodmi bezúročnosti a bezpoplatkovosti poukazuje na to, že v čase uzatvorenia posudzovanej úverovej zmluvy platná a účinná zákonná úprava vyžadovala, aby obsahom zmluvy o spotrebiteľskom úvere bol aj údaj o konečnej splatnosti úveru a dĺžke trvania zmluvy (náležitosť vyžadovaná v ustanovení § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch). Odvolací súd sa v plnej miere stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že v spotrebiteľskej zmluve údaj o dobe trvania zmluvy absentuje.

25. Odvolací súd v tejto súvislosti berie do úvahy aj závery uvedené v rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15, kde z bodu 58 vyplýva, že čl. 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES by sa však nemal vykladať tak, že oprávňuje členské štáty, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 uvedenej smernice. Súdny

dvor EÚ zároveň konštatoval, že (výrok 4) článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku.

26. Súdny dvor EÚ svojim výkladom teda vymedzil, že s inou náležitosťou, akou je náležitosť uvedená v článku 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES nie je možné spájať záver o bezúročnosti, pretože takúto inú náležitosť nie je možné do vnútroštátnej úpravy ani uviesť. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že požiadavka uviesť dobu, resp. dĺžku trvania zmluvy o úvere vyplýva z citovaného čl. 10 ods. 2 Smernice, pričom tento pojem vznikol prekladom pojmu zo smernice EU 2008/48/EC, ktorý používa pojem „the duration of credit agreement.“

27. Podľa názoru odvolacieho súdu k naplneniu pojmových znakov tejto zákonom ako aj Smernicou vyžadovanej zmluvnej náležitosti nedošlo tým, že v posudzovanej zmluve je uvedené „Splatnosť úveru (počet splátok): 42.“ Dobu trvania možno vykladať ako dobu, na ktorú je zmluva uzatvorená, pričom pokiaľ nie je možné uviesť ju priamo v zmluve pevne stanoveným dátumom, resp. dátumami vzhľadom k tomu, že subjekt poskytujúci úver nemusí mať ešte v čase uzatvorenia zmluvy vedomosť kedy a či dôjde k čerpaniu úveru, malo by byť zrejme už v čase podpisu zmluvy, na akú dobu sa táto zmluva uzatvára a takúto náležitosť by tak zmluva o úvere mala už v deň jej uzatvorenia zrozumiteľne obsahovať.

28. Zároveň Súdny dvor EÚ v rozhodnutí vo veci C-42/15 vyslovil, že článok 10 ods. 1 a 2 smernice 2008/48 v spojení s článkom 3 písm. m) tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že:

- zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 uvedenej smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči,

- nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil na jednej strane, že zmluva o úvere, ktorá patrí do pôsobnosti smernice 2008/48 a ktorá je vypracovaná písomne, musí byť podpísaná zmluvnými stranami, a na druhej strane, že táto požiadavka podpisania sa vzťahuje na všetky náležitosti tejto zmluvy uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice.

29. Aj v prípade, ak by sa výkladom dospelo k záveru, že požiadavku na uvedenie doby trvania zmluvy spĺňa dokument Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi/Zmluva o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX, tento dokument nemožno podľa názoru odvolacieho súdu považovať za zmluvu podpísanú zmluvnými stranami. Pričom výkladom rozhodnutia Súdneho dvora EÚ pokiaľ je takáto požiadavka vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovená, nejedná sa o rozpor so smernicou 2008/48. Výkladom zákonného ustanovenia § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch je zrejme, že predmetnú náležitosť má obsahovať zmluva. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Pre platnosť písomného právneho úkonu sa vyžaduje podpis konajúcej osoby, pričom pre uzavretie zmluvy písomnou formou stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a k jeho písomnému prijatiu. Z obsahu predmetného oznámenia nemožno vyvodit', že by došlo k jeho písomnému prijatiu žalobkyňou z dôvodu absencie jej podpisu. Z uvedeného je zrejme, že predmetné oznámenie nemá formu zmluvy, a preto aj v prípade ak by obsahovalo dobu trvania zmluvy, nejedná sa o zmluvnú náležitosť.

30. S poukazom na uvedené má odvolací súd za to, súd prvej inštancie dospel k správne záveru, že posudzovaná úverová zmluva neobsahuje dobu trvania zmluvy, čo spôsobuje v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, že úver poskytnutý žalovaným žalobkyňi je bezúročný a bezpoplatkový.

31. Odvolací súd sa zároveň stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že Dohoda o poskytovaní služieb je neplatná. Je zrejme, že predmetná dohoda bola uzatvorená v súvislosti s úverovou zmluvou, resp. s poskytnutím spotrebiteľského úveru žalobkyňi. V posudzovanom prípade sa jednalo o vopred pripravenú dohodu, ktorej obsah žalobkyňa nemohla ovplyvniť. Právne postavenie žalobkyne podpisom tejto dohody bolo zhoršené, nakoľko žalobkyňa platila mesačnú sumu za služby, za ktoré podľa názoru odvolacieho súdu nedostávala primerané protiplnenie. Výšku mesačného poplatku za dané služby v sume 34,56 eur vo vzťahu k poskytnutému úveru a mesačnej splátky úveru vo výške 47,43 eur nemožno

považovať za adekvátnu protihodnotu poskytovaných služieb. Možno zároveň uzavrieť, že sa nejedná o poskytovanie služieb, ktoré by bolo možné vyhodnotiť ako poskytovanie služieb v prevažnej miere sledujúce záujmy spotrebiteľa. Odvolací súd tak vyhodnotil Dohodu o poskytnutí služby za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je v súlade s ustanovením § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná.

32. Súd prvej inštancie priznal žalobkyni sumu 2 097,24 eur s odôvodnením, že sa jedná sumu, o ktorú sa žalovaný obohatil. Odvolací súd sa stotožnil s právnym posúdením žalobou uplatneného nároku ako s právom na vydanie bezdôvodného obohatenia. Vzhľadom k tomu, že zmluva o úvere je bezúročná a bezpoplatková a dohoda neplatná, na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie v rozsahu plnenia nad rámec skutočne poskytnutého plnenia zo strany žalovaného žalobkyni, t.j. vo výške 2 097,24 eur (žalovaný žalobkyni vyplatil 1 350 eur a výška uplatneného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia nebola sporná, resp. bola preukazovaná žalobkyňou jednotlivými výpismi z jej osobného účtu).

33. Odvolací súd v súvislosti s námietkou žalovaného ohľadom nepreskúmateľnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie záverom pripomína, že konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca späťnosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvára ich jednotu, v dôsledku čoho ich treba chápať ako celok. Odvolací súd tak má za to, že namietané nesprávne právne posúdenie súdu prvej inštancie týmto napravil, rozhodnutie zároveň doplnil a vysvetlil, na základe čoho vznikol žalobkyni správne súdom prvej inštancie právne posúdený nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v priznanej výške.

34. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, t.j. vo výroku I, (ktorým súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 2 097,24 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 08.05.2018 do zaplatenia) a vo výroku o trovách prvoinštančného konania, podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

35. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. a v odvolacom konaní plne úspešnej žalobkyni priznal nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému, o výške ktorých rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku súd prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

36. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).